

[Ѧще хощетъ предстоѡтель, въ концѣ литѹргіи четѣтъ колѣнопреклонно мѣтвѣ ѿ-ю ко гдѹ нашему ѿиѣ хрѣтѹ, ѡ респѹбликѣ сѣрвстѣн. Зрѣ стр. ѿа-ѿв.]^{*61}

Въ концѣ литѹргіи, діаконъ:

Пѡки ѿ пѡки, преклонше колѣна, гдѹ помѡлимса.

Діакъ: Гдѣ, помѡлѣи. [Трѣжды.]

Мѣтвѣ ѿ-ѡ.

Предстоѡтель четѣтъ мѣтвѣ сѣю [ко гдѹ нашему ѿиѣ хрѣтѹ, ѡ респѹбликѣ сѣрвстѣн]. Творѣніе зорѣстѡво:^{*87}

Колѣна преклонѡюще предъ величествіемъ твоимъ, срѣца же ѿ оуми воздѣнзѡюще [къ] мѣрдію твою, въ сѣи дѣнь ѣгда прославлѣемъ предстѡтеля ѿ застѹпника державы нашея, сѣгѡ архидіакѡна ѿ первомѣчника стѣфана, мѡлимъ ти са ѣдѣне всемогѹщій ѿ

Колена преклаѣајући предъ величанствомъ твоимъ, а срца и умове уздижићи к милосрѣју твою, у овај дан када прославлѣамо заступника и заштитника државе наше, светог архиѣакѡна и првомученика Стефана, молимо ти се једини свемоћни и једини

ѣдѣне всемѣтвиый, гдѣ, вѣже нашъ: сохрани ѿ насъ приносѡ ѡ всѡкнхъ ѿскѹшеній ѿ вѣдъ, совѣтѡвъ лѣкѡбѣдѹщихъ разрѣши, ѿ нападѣній вѣрѣжѣихъ ѡженѣ ѡ страны нашея: во влѡсти сѣщихъ промышлѣніемъ твоимъ рѣководствѣи мѣдрѣ ѿсправлѣти, вѣга же боѡтиса пѡче нежелѣи чѣвѣкѣ, воспомнѡтиса вѡвѣнцѣ ѿ снрѡтѣ, недѣгѹщихъ ѿ

свемилостиви, Господе, Боже наш: чувај нас увек од свих искушења и опасности, намере покварених [люди] разори, и напад(а)е непријатеља одагнај од земље наше; оне на власти промишлѣаѣемъ твоимъ руководи да мудро управлѣају, и да се боје више Бога него люди, да се сеѣају удовица и сирочади, болесника и страдалника,

вдовѣнцѣ и сирѣотѣ, недѣлѣющихъ и
страждѣющихъ, скорбѣющихъ и
нѣждающихъ: души
приснопамѣтныхъ бождѣи и бѣннѣвъ
за вѣрѣ и ѿчество на полнѣ браннѣ
жизни своѣ положившихъ, ѿ ранѣ
и глади скончавшихъ, въ плѣненіи и
горькихъ работѣхъ оумѣченныхъ и
оубіенныхъ, и неповиннѣ
пострадавшихъ вселѣ въ селѣніѣ
свѣтла и покойна: намѣ же дарѣи:
доброѣ и непоколеблемѣ (ѡб)стоѣніѣ
въ вѣрѣ православноѣ, времена мѣра
и оутѣхн, и зѣбніѣ плодѣвъ
земныхъ и бл҃гоствореніѣ
воздѣхѣвъ, въ вѣдѣемѣ же вѣцѣ
*сѣторі [ны]*⁸⁸ житѣльствѣмѣ
твоѣмѣ нѣнагѣ и присносѣцагѣ
црѣтѣмѣ: мѣтѣмн сѣгѣмѣ архидѣкона
и перѣмѣнника стѣфана, и вѣхѣ
сѣихѣ въ сѣвѣстѣмѣ (на)рѣдѣ ѡ
вѣка просѣавшихъ. **Ѧ**минѣ.

болесникѣ и страдалникѣ,
невольних и потребитих; душе
вазда спомињанихъ војсковоѣ и
војникѣ, који за веру и отаѣбину
на бојишту живѣте своѣ
положише, (онихъ) који од рана и
гладн скончаше, (онихъ који) у
ропству и принуднимъ радовима
(у)мучени и убиѣни [бише], и
(онихъ који) невино пострадаше –
настани у станишта свѣтла и
(с)покојна; а нама даруј: добро и
непоколебиво (об)стајање у вери
православној, времена мира и
утехе, изобиље плодова
земаљскихъ и бл҃гоствореніѣ
ваздуха, а у будућемъ веку [нас]
учини житѣльма твоѣмѣ
Небескогѣ и вѣчногѣ царства:
молитѣма свѣтогѣ архиѣкона и
прѣмученика Стефана, и свихъ
свѣтихъ у срѣскомъ (на)роду од
[памти]вѣка просијалихъ. **А**мин.